

ontslag. Daarnaast was hij aansprakelijk voor de vergoeding van de te maken kosten.

Voor het bestellen van een loods moest de schipper zich richten tot de commissaris, die dan zo spoedig mogelijk aan zijn verlangen moest voldoen. Sedert 1677 was er een termijn van een dag.

Voor vertrek vroeg de loods de diepgang van het schip aan de schipper of de stuurman. Bij een onjuiste opgave was dubbel loodsgeld verschuldigd en werd de betrokkene vervolgd wegens het doen van een valse aangifte.

Het loodsgeld was afhankelijk van de diepgang en bedroeg:

	naar Dordrecht		naar Den Briel	
diepgang in voeten	6 – 10	daarboven	6 – 11	daarboven
in de zomer per voet	0 : 15	1 : 10	0 : 10	1 : 0
in de winter per voet	1 : 4	2 : 0	0 : 15	1 : 10

De bedragen waren uitgedrukt in guldens en stuivers. Zomertijd werd gerekend van begin april tot eind september.

Haringschepen mochten volstaan met half geld. Schepen van de Oost- of West-Indische Compagnie moesten dubbel loon betalen, maar mochten over meerdere loodsen beschikken, waarbij de volgorde van de lijst niet aangehouden behoefde te worden.

Bij ijsgang was de loods niet aan een vast tarief gebonden, hij sloot een overeenkomst met de schipper op basis van redelijkheid, ten overstaan of zo nodig met bemiddeling van de commissaris.

Bij ontvangst van zijn loon gaf de loods een kwitantie af, waarop de naam van het schip, de naam van de schipper, de diepgang en het bedrag vermeld stonden.

Na afloop van de reis mocht de loods niet eerder van boord gaan dan nadat het schip behoorlijk gemeerd of ten anker lag.

Was vroeger de havenmeester een functionaris, die nog niet zoals thans de leiding had van de loodsdienst, toch was er de mogelijkheid dat de binnenloodsen onder zijn gezag werden geplaatst.

In de ordonnantie van 10 april 1715, waarbij de inhoud van het havenmeesterschap werd omschreven, was bepaald dat de havenmeester voor de uitoefening van zijn gezag zich kon doen bijstaan door de hellebaardiers, de binnenloodsen, de zakkedragers, de kraankinderen ³⁵⁾ en de kruiers. Wat de loodsen betreft, moest hij zich eerst richten tot hun commissaris.

Op 20 augustus 1720 verscheen een nieuwe ordonnantie 'Op het